

Tudnivalók a lakcímbejelentésről

A lakcímbejelentési kötelezettséget a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény írja elő. A részletes szabályokat az említett törvény végrehajtásáról alkotott 146/1993./X.26./ Korm. rendelet tartalmazza.

A Magyar Köztársaság területén élő magyar állampolgárnak (hontalannak), bevándorolt és menekültként elismert személynek – korra való tekintet nélkül – a lakóhelyére (korábbi elnevezés szerint: állandó lakcím) vagy tartózkodási helyére (korábbi elnevezés szerint: ideiglenes lakcím) történt beköltözést, lakóhelyének, tartózkodási helyének változását, megszűnését, a kivándorlás tényét, valamint a három hónapon túli külföldre távozását vagy az onnan történt visszatérést be kell jelentenie. Lakcímbejelentés alatt a fentieket kell érteni.

A lakcímbejelentést személyesen kell megtenni. Ha a bejelentési kötelezettség több együtt költöző hozzátartozót érint, a bejelentést valamennyiükre vonatkozóan az egyik bejelentésre kötelezett is teljesítheti. A lakcímbejelentéshez a kiállított lakcímjelentő lapon kívül a személyi igazolvány, valamint a személyazonosító jelet igazoló hatósági bizonyítvány (személyi lap, igazolás a személyazonosító jeltől) szükséges!

Lakóhelyként annak a lakásnak a címét kell bejelenteni, ahol a polgár él. Tartózkodási helyként annak a lakásnak a címét kell bejelenteni, ahol a polgár – lakóhelye végleges elhagyásának szándéka nélkül – három hónapnál hosszabb ideig tartózkodik. A külföldön élő magyar állampolgár tartózkodási helyet akkor létesíthet Magyarországon, ha kérte, hogy adatait a személyiadat- és lakcímnyilvántartás tartalmazza.

Lakásnak minősül: az az egy vagy több lakóhelyiségből álló épület vagy épületrész, amelyet a polgár otthonul használ, továbbá az a helyiség, ahol valaki szükségből lakik vagy ahol – amennyiben lakása nincs – meg száll.

A lakcímbejelentéshez a szállásadónak (a lakás tulajdonosa, bérlője, használatvezetője, stb.) a hozzájárulása szükséges.

Az ideiglenes szálláshellyel sem rendelkező hajléktalan személynek lakóhelyként azt a

települést (fővárosi kerületet) kell bejelentenie, ahol szokásosan megtalálható.

A lakcímbejelentés ténye önmagában a lakás használatához fűződő, valamint egyéb vagyoni jogot nem keletkeztet és szüntet meg. A lakcímet, illetve annak változását az új lakcím szerint illetékes jegyzőnél kell bejelenteni.

A tartózkodási hely megszűnését a lakóhely szerint illetékes jegyzőnél is be lehet jelenteni. A tartózkodási hely – megújítás hiányában – a bejelentéstől számított két év elteltével megszűnik.

Az ideiglenes külföldön tartózkodás ténye vagy az onnan történt visszatérés a lakóhely szerint illetékes jegyzőnél, az előbbi a külképviseleti szervnél is bejelenthető.

A lakóhelyet, tartózkodási helyet a beköltözéstől számított három munkanapon belül kell bejelenteni.

A lakóhely vagy tartózkodási hely megszűnését (kijelentkezés újabb bejelentkezés nélkül) a kiköltözéstől számított három munkanapon belül kell megtenni.

A jegyző jogosult a lakcímbejelentés valódiságát ellenőrizni és azt – ha nem létező címre kísérik meg, vagy a lakcímbejelentő lapot a szállásadó nem írta alá – elutasítani.

Az 1992. november 30. előtt létesített ideiglenes lakcímek 1994. június 30-án érvényüket veszítik, akkor, ha azokat az állampolgárok nem újítják meg.

Az ideiglenes lakcím (tartózkodási hely) 1994. június 29-éig újítható meg.

A megújítást a postahivatalokban kapható lakcímjelentő lap kitöltésével annál a polgármesteri hivatalnál kell bejelenteni, amelynek illetékességi területén a megújítani kívánt ideiglenes lakcím (tartózkodási hely) található. A megújításhoz a lakcímbejelentő lapon kívül a személyi igazolvány, valamint a személyazonosító jeltől (személyi számról) szóló hatósági bizonyítvány (személyi lap vagy igazolás) szükséges.

Az 1992. november 30. előtt létesített ideiglenes lakcím 1994. június 29. után nem újítható meg, azt tartózkodási helyként újból be kell jelenteni.

György Gáborné
ig. ea.

Akinek nincs esze az kol vegye?

Nem véletlenül adtam ezt a címet írásomnak Tisztelt Csetényi Olvasó. Mert minden okozatnak oka van, most pedig ezek az okozatok készítették arra, hogy írjak.

Községünk társadalmi életét a vidékiek is úgy ismerik, hogy a csetényi lakosok józan erkölcsi életű emberek, tisztelik az alkotó munkát, megbecsülik egymást sőt más embertársaikat is. És, hogy ez mennyire így van erre sok különféle példát lehetne felhozni.

Sajnos az igazsághoz hozzá kell tenni azt a valós helyzetet, ami már nem tűr halasztást, amit mindenképpen szóvá kell tenni. Ha elenyészlen is, de akadnak olyanok akik csak saját magukat tartják tisztességesnek, közben megfélelmezve magukról, a kulturált szórakozó helyeken túlzottan leisszák magukat, aztán – mondván magukban: "Ki a legény a gáton?" – romboló munkákban fitogtatják erejüket. Törnek zúznak éjnek idején, ami a kezük ügyébe akad azon töltik ki kegyetlen bosszújukat, arra gondolván, hogy most úgysem látja senkisémet tetteiket. Mert, hogy ezt nem egyedüli egy ember végzi, az biztos.

Minden évben a tavaszi jóidő beálltával megjelennek ezek a söpredékek és a Csetényi Öregek Napköziotthona előtt olyan randalfrozó munkát végeznek, hogy a legjózanabban gondolkodni tudó ember is úgy ítéli meg a látottak alapján a helyzetet, hogy megáll az ember esze. Virággyásokat dúlnak fel, a pihenésre szolgáló fapadokat felforgatják, sőt messze eldobják, a takarító eszközöket a tetőre hajigálják stb. Ki tudja? Talán dolguk végeztével még meg is dicséretük egymást az alapos kulturmunkájukért.

Addig amíg a Csetényi Önkormányzati testület tagjai egymás közötti gondjaikban azon fáradoznak, hogy a rendelkezésükre álló forrintot miként lehetne községi viszonylatban igazságosan, gazdaságosan beruházni, fontos létesítményeket alkotni, olyanokat mint például a Csetényi Öregek Otthona, addig a magukról megfélelmező, túlzottan leittasodó garázda szélhámosok törvénytelenül embertelen cselekedeteikben fitogtatják esztelen erejüket és tudásukat.

Sajnos, hogy van községünk életében ilyen is, "DE HÁT AKINEK NINCSEN ESZE, AZ VALÓBAN HOL VEGYE?"

Kocsán István

Csizmadia József sz. 1826., ref., nős, földműves

Végh György sz. 1827., ref., földműves, nős

Varga János sz. 1827., ref., feleséges, takács

Kálmán Márton sz. 1827., ref., nős, földműves

Tóth Ferenc sz. 1829., kath., nőtelen, földműves

Hege Sándor sz. 1830., ref., nős, földműves

Szabó Mihály sz. 1830., ref., nőtelen, földműves

Természetesen a fenti névsor nem teljes, például hiányzik a drávai harcokban résztvevők névsora és az Újoncoszási Bizottságok iratai is hiányosak.

Mindnyájan büszkék lehetünk arra, hogy olyan ősök leszármazottai vagyunk, kik életüket kockáztatták a magyar szabadságért.

Sári Attila

Iskolánk életéből

"... én leborulok a nemzet nagysága előtt, ..." (Kossuth – vetélkedő a csetényi Általános Iskolában)

Az 1994-es évet a Történelmi Emlékbizottság Kossuth-évnak nyilvánította, ugyanis az idén, 1994. március 20-án emlékezünk a nagy hazafi és politikus, Kossuth Lajos halálának 100. évfordulójára.

Január végén jelent meg a felhívás a faliújságon, hogy kutassuk fel Kossuth Lajos életének fontos eseményeit, ismerjük meg híres beszédeit, írásait és annak a kornak az irodalmát, zenéjét, amelyben ő élt.

Lázasan fogtunk hozzá az izgalmas feladathoz, hiszen egy hónap múlva vetélkedőn kell majd bizonyítanunk, hogy megértettük a hazaszeretet üzenetét, ismerjük a XIX. század haladó hagyományait.

És elérkezett 1994. február 28-a, a verseny napja! Osztályonként egy háromfős csapat részvételére számított a zsűri, több osztály azonban megduplázta a résztvevők számát.

Érdekes, izgalmas feladatok követték egymást: villámkérdések Kossuth Lajos életrajzából, rejtvényfejtés az emigráció jelentős állomásainak megtalálásához, a kortársak felismerése képekről, Kossuth-nóták eléneklése stb.

>>>>